

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Cagliari (Itaalia) 26. aprillil 2013 — kriminaalmenetlus Sergio Alfonso Lorrai vastu

(Kohtuasi C-224/13)

(2013/C 207/23)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Cagliari

Süüdistatav põhikohtuasjas

Sergio Alfonso Lorrai

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste konventsiooni artikli 6 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 teise lõigu tõlgendusega on vastuolus Codice di procedura (kriminaalmenetluse seadustik) artiklid 70, 71 ja 72, sest need näevad ette kohustuse peatada määramata ajaks menetlus juhul, kui on tuvastatud, et süüdistatav ei ole võimeline teadlikult menetluses osalema pöördumatu ja paranemislootuseteta haiguse tõttu, nähes samas ette haige seisundi perioodilise kontrollimise eksperdi poolt?
2. Kas Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste konventsiooni artikli 6 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 teise lõigu tõlgendusega on vastuolus Codice di procedura artikli 159 esimese lõigu punkt 3, mis näeb ette aegumistähtaja määramata ajaks peatamise (seda pikendatakse järk-järgult 6 kuu kaupa Codice di procedura civile artikli 72 alusel) juhul, kui süüdistatav ei ole võimeline teadlikult menetluses osalema pöördumatu ja paranemislootuseteta haiguse tõttu?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Belgia) 29. aprillil 2013 — Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix versus Région wallonne

(Kohtuasi C-225/13)

(2013/C 207/24)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix

Vastustaja: Région wallonne

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 75/442/EMÜ jäätmete (¹) kohta artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et see võimaldab kvalifitseerida jäätmekavaks õigusnormi, milles on sätestatud, et erandina normist, mille kohaselt ei või luba anda ühelegi jäätmekäitluskeskusele peale jäätmekavas ette nähtud jäätmekäitluskeskuste, võib enne selle jäätmekava jõustumist loa saanud jäätmekäitluskeskustele pärast jõustumist uue loa anda maatükkide osas, mille kohta oli antud enne jäätmekava jõustumist antud varasem luba?
2. Kas direktiivi 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju (²) hindamise kohta artikli 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et väljend „kava ja programm” hõlmab õigusnormi, milles on sätestatud, et erandina normist, mille kohaselt ei või luba anda ühelegi jäätmekäitluskeskusele peale direktiivi 75/442/EMÜ jäätmete kohta artikli 7 kohaselt nõutavas jäätmekavas ette nähtud jäätmekäitluskeskuste, võib enne selle jäätmekava jõustumist loa saanud jäätmekäitluskeskustele pärast jõustumist uue loa anda maatükkide osas, mille kohta oli antud enne jäätmekava jõustumist antud varasem luba?
3. Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kas 27. juuni 1996. aasta jäätmedekreedi (muudetud 16. oktoobri 2003. aasta dekreediga) artikli 70 teine lõik vastab direktiivis 2001/42/EÜ sätestatud keskkonnamõju hindamise nõuetele?

⁽¹⁾ Nõukogu 15. juuli 1975. aasta direktiiv jäätmete kohta (EÜT L 194, lk 39; ELT eriväljaanne 15/01, lk 23).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiiv 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta (EÜT L 197, lk 30; ELT eriväljaanne 15/06, lk 157).

Albergo Quattro Fontane Snc 29. aprillil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 20. veebruari 2013. aasta määruse peale liidetud kohtuasjades T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00: Albergo Quattro Fontane jt. versus komisjon

(Kohtuasi C-227/13 P)

(2013/C 207/25)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Albergo Quattro Fontane Snc (esindajad: advokaadid A. Bianchini ja F. Busetto)

Teised menetlusosalised: Comitato „Venezia vuole vivere” ja Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- Tühistada vaidlustatud Üldkohtu määrus;
- rahuldada esimeses kohtuastmes esitatud nõuded ja sellest tulenevalt:
 - tühistada põhjendatud ulatuses ning apellandi huvide piires Euroopa Komisjoni 25. novembri 1999. aasta otsus nr 2000/394/EÜ sotsiaalmaksukoormuse vähendamist ettenägevate seadustega nr 30/1997 ja nr 206/1995 Veneetsia ja Chioggia territooriumidel asuvate ettevõtjate kasuks rakendatud abimeetmete kohta;
 - teise võimalusena tühistada eespool nimetatud otsus osas, milles sellega antakse korraldus nõuda tagasi antud soodustused ning nähakse ette tagasinõudmisele kuuluvate väidetavate soodustuste summa suurendamine intresside võrra kohtuotsuses käsitletud ajavahemike eest;
- mõista komisjonilt välja mõlema kohtuastme kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitati üheksa väidet.

Esimene väide: määrus on ekslik, sest ei asunud seisukohale, et kõnealused meetmed ei soodustanud nende hüvituslikust laadist tulenevalt kuidagi vastavaid abisaajaid.

Teine väide: määrus on ekslik, sest ei välistatud võimalust, et kõnealused meetmed kahjustavad konkurentsi ja ühendusesisest kaubandust või vähemalt ei antud sellega seoses hinnangut.

Kolmas väide: määrus on ekslik, sest selles sedastati, et ei ole kohaldatavad EÜ artikli 87 lõike 2 punkti b (nüüd ELTL artikli 107 lõike 2 punkt b) ja EÜ artikli 87 lõike 3 punkti b (nüüd ELTL artikli 107 lõike 3 punkt b) kohased erandid.

Neljas väide: määrus on ekslik, sest selles sedastati, et ei ole kohaldatav EÜ artikli 87 lõike 3 punkti b (nüüd ELTL artikli 107 lõike 3 punkt c) kohane erand.

Viies väide: määrus on ekslik, sest selles sedastati, et ei ole kohaldatavad EÜ artikli 87 lõike 3 punktide d ja e (nüüd ELTL artikli 107 lõike 3 punktide d ja e) kohased erandid.

Kuues väide: määrus on ekslik, sest selles sedastati, et ei ole kohaldatav EÜ artikli 86 lõike 2 (nüüd ELTL artikli 106 lõike 2) kohane erand.

Seitsmes väide: määrus on ekslik, sest välistati võimalus, et tegemist on olemasoleva abiga, millest tulenevalt rikuti EÜ artikli 88 lõiget 3 (nüüd ELTL artikli 108 lõige 3) ja määruse nr 659/1999⁽¹⁾ artiklit 15.

Kaheksas väide: määrus on ekslik, sest välistati määruse nr 659/1999 artikli 14 lõike 1 kohaldamine seoses tagasinõudmise korraldusega.

Üheksas väide: määrus on ekslik, sest välistati määruse nr 659/1999 artikli 14 lõike 1 kohaldamine seoses intresside nõudmisega.

⁽¹⁾ Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks (EÜT L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339).

Hotel Gabrielli srl, varem Hotel Gabrielli Sandwirth SpA 29. aprillil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 20. veebruari 2013. aasta määruse peale liidetud kohtuasjades T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00: Albergo Quattro Fontane jt. versus komisjon

(Kohtuasi C-228/13 P)

(2013/C 207/26)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Hotel Gabrielli srl, varem Hotel Gabrielli Sandwirth SpA (esindajad: advokaadid A. Bianchini ja F. Busetto)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon ja Comitato „Venezia vuole vivere”

Apellandi nõuded

- Tühistada vaidlustatud Üldkohtu määrus;
- rahuldada esimeses kohtuastmes esitatud nõuded ja sellest tulenevalt:
 - tühistada põhjendatud ulatuses ning apellandi huvide piires Euroopa Komisjoni 25. novembri 1999. aasta otsus nr 2000/394/EÜ sotsiaalmaksukoormuse vähendamist ettenägevate seadustega nr 30/1997 ja nr 206/1995 Veneetsia ja Chioggia territooriumidel asuvate ettevõtjate kasuks rakendatud abimeetmete kohta;